

erkjender, som sagt, at, efterhaanden som Telegraphvæsenet mere kommer i almindelig Gænge, vil en lavere Gage, i alt Fald for en yngre Mand, som Begyndelsesgage være passende; men det er min Formening, at 3,000 Rd. er den passende Gage for den nuværende Telegraphdirecteur. Jeg skal derfor lægge al den Betydning, jeg maatte have hos de enkelte Medlemmer, i Bøgstkaalen for at anmode dem om at tilstaae denne Mand det af mig forlangte personlige Tillæg af 200 Rd.

Der var endnu forskjellige Ytringer af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som kunde opfordre mig til et Tilsvær — de vare rettede til mig personlig — og forsaavidt ikke Respccten for Thinget forbed mig at svare, skulde jeg vel vide at give Svar paa disse Bemærkninger. Efter hvad jeg har seet i den Presse, som det ærede Medlem staaer meget nær, tvivler jeg aldeles ikke paa, at jeg undertiden er ham og hans nærmeste Venner noget generende — det er mig fuldkommen klart — og at han derfor formodentlig vil gjøre sit Bedste med Hensyn til mit Valg, hvad der selvfølgelig staaer ham frit for. (Winther: Det har jeg ikke tænkt paa.) Saa skulde det ærede Medlem ikke sige det; jeg fandt, at det havde været meest passende at tie dermed; men har han sagt det, maa han finde sig i at høre paa Tiltale desangaaende. Jeg skal vel vide at forsvare, hvad jeg har gjort, og skal kun tilføie, at dersom jeg ikke kan staae her med Ore, saa ønsker jeg ikke at staae her.

Winther: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Den ærede Minister har aldeles misforstaaet mig, naar han troede, at jeg havde tænkt paa ham, da jeg talte om, hvad jeg vilde prøve paa at faae sat igjennem ved de nye Valg; det har aldrig faldet mig ind specielt at tænke paa den ærede Minister. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at den nuværende Regjering stiller sig principielt paa

det Standpunkt, at den ikke vil finde sig i Anmærkninger i Finantsloven, der udøve et Tryk paa den. Nu maa det erindres, at Folkethinget dog endnu har tilbage noget mere Indflydelse paa Finantsloven end Landstinget, og da Folkethinget er valgt efter en mere udvidet Valgret, som den nuværende Regjering tidligere har sat sig som et Hovedformaal at faae indfrænket i sin Betydning, nemlig igjennem en Grundlovsforandring, saa finder jeg, at det er aldeles consequent fra denne Regjerings Side, at den ikke vil taale noget Tryk fra den Forsamling, der er valgt efter en saadan Valgret, som den antager, ikke bør have en saa stor Betydning, som den tidligere har havt. Det var blot denne personlige Bemærkning, som jeg vilde tillade mig ligeoverfor den ærede Minister, i Forbindelse med den korte Bemærkning, som det forekom mig, at hans stærke Udtalelser om Regjeringens Modstand mod Anmærkningerne i Finantsloven gav Anledning til. Man maa dog erindre, at tidligere har det været en Skik, at der igjennem Finantsloven har kunnet udøves et vist Tryk paa Regjeringen til at faae Forholdsregler satte igjennem, som den ellers maaffee ikke vilde have været tilbøielig til at gaae ind paa, og dette har jeg anset for en rigtig og god Skik; men naturligtvis, det er bequemme for Regjeringen at blive fri derfor, det indrømmer jeg fuldkomment, og denne Skik maa jo navnlig være ubehagelig, naar Presset, som det blev sagt, kommer fra en Forsamling, valgt efter en Valglov, som Regjeringen ikke har nogen særdeles Tillid til.

Formanden: Jeg troer dog ikke, at der foreligger Noget, hvorpaa det ærede Medlem kan støtte en Sigtelse for, at den bestaaende Regjering ikke skænker Tillid til den gjældende Grundlovs Bestemmelser.

Finantsministeren: Naar det ærede Medlem næsten peger paa mig og næsten nævner mig ved Navn, saa maa han ogsaa tillade mig at antage, at det er mig, han mener. (Winther: Det har jeg ikke gjort.) Ja, det ærede Medlem kan jo see Tidenden efter, og han vil da finde, at der ved hans